

קוורטט

(מתוך "Opus Posthumous")

ספור פשוט presto

בשורת אביב וחגיגת קיץ
וסתו מזהיב ואגדת חרף
ואביב בעיניו וקריץ של אשר
וצנת סתו ומסע חרף
ואביב מאחר ושלחי קיץ
ובחלונות סתו. וחרף. מסע.
נקץ. ומשא על כתפי ידידיו

כישוף walzer

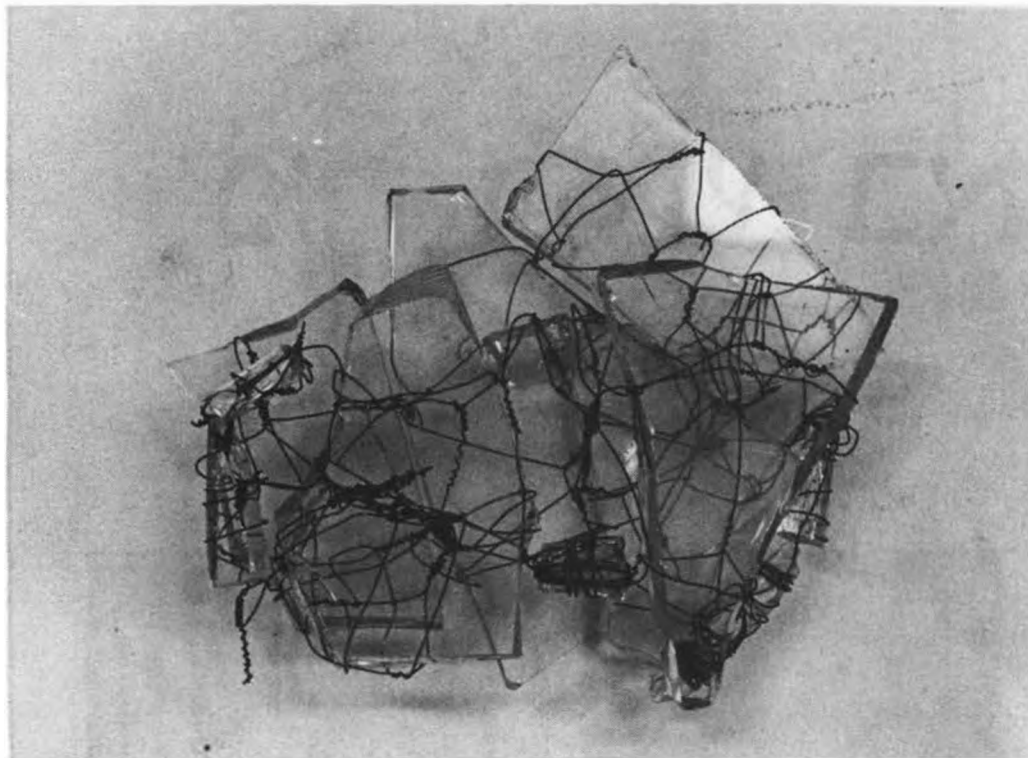
לא היה זה כשוף. פשוט —
היה באיש קסם. כששר —
חוללו שפתיו שבעת צעיפי
זנב שביט שקוי נקטר. כשספר —
עזבלו ידיו יצורים במקצפת
מציצים, צוללים במגדן, ואינם
ונותר חיוכם — מדהים חתולים. התולים
קפצו בגוו פירוואטים. ברכורות
סמקו אל חציו באגם. כשתהה —
נכפף במראות עקמות אל עצמו
בבואה תוהה לרעותה — וקורצת
כשתעה — יענות-חן זקפו ראש
ושמטו לו עוף-חול — שי לדרך
וצפור גן-העדן שמרה מלוא פלומתה
אל ליל בואו בשערה. — לא כשוף!
היה איש כזה! ואיננו. כשוף.

Ecce homo Macabro capriccioso

טרם צאת נקראתי פנים זהות המת.
הסדינים כורכים את כלאדם
וכל אדם יכול להיות בס לאדם
מסך מונח. איני מכיר במסכת השענה הזו
ולא אפיר בזענה הזו. לא אזהה!
ורק הדהרתי "זה..." לשאלת "הזה?"

השלמה Morendo

את מותו לא אבין.
פרטו איך — מה לאיך ולמות?
שפתותיהם: "היה — ואינו —
אך יהיה..." שפת שקר!
האין לא יהיה. לא היה. מעולם.
עלי לברא שפת-אמת. יש מאין.
לספר ישותו מעתה עד עולם.

מירית כהן

עמם. אך ורק. יעשה כרצונו
כולל העדרות מפגישות. כדרךכו
האיש ינכח ויעדר כל תחום
אשר יכרת מתחומי ללא זכר
בתמורה — לא יותיר זכר בכל תחום שאני
מותיר בו לי זכר. ולו קרט. מכאן —
בריאתי הגדולה מכלן:

"מותו — העולם המשלים לחיי"

ככל שאני אפחת את עצמי
כן יתפח עולמו של המת המפלא
התלוי בי עתה באפן מחלט
לשטחי מחיתו בתבל שאברא לו.
עלי להחליט מה לי ומה לו
לטעת גבולות. לעקר אשליות
כי אוכל פתותו אל שטחים מפנים
ולחזור — ולפגש בו פנים.
בשפתי — אין פנים למפתים
אין שטחים מחזרים במתים.

את האיש שבקאתי — אינני מבין
אך יכול לדבר בו בשפתי הנוצרת
ולומר כי החי בה הוא המת בשפתם
או למצער — כי אין בשפתם הוכחה הסותרת.
כששפתי מתערערת אני פוגש בו עתים
בארצות חלומות המתים — צל איש זומבי
בי תלוי עלוקות כאויר לנשימה
חור עיניו תחנת הב עפר לי
ואני מאפיר ומכונץ גבולותי
אולי יחזקו עולמו הרופף
כי אני איש עיף. איש קטן וכלה
ובליל בו אתם — אם אינו לו. מי לו?

נסיון-בריאה אלף: "העדרות שיטתית"

האיש הזה. המפור. הפרוע.
יעדר מעתה באפן קבוע
בכל שאהיה — הוא לא יהיה
בלי "טעיתי. סליחה. היכן חדר שש?"
האיש יעדר כמו-כן מפגישות
עם כל שאפגש ואשאל "הפגשת ב-?"...
אימת בריאה אלף לא תהי אי-נוכחותו
בפגישות שקבע — כך נהג בשפתם
ולמה ישנה מנהגו בשפתי? — אלא
אי שובו לסורו כאיש צף בפגישות
לא עמו ותוהה בכנות: "לא עמי?"
מעתה יקים — קפדנית. כלי יוצא מן הכלל
כל אי-נוכחות שהבטיח. גם נוכחות
שהאיש לא הבטיח. כי כלל לא דבר בה
תהי לאי-נוכחות וראית כמו דבר בה
כל אי מלה תקים מלתה — ולכן.

נסיון בריאה בית: "חזוי ודאי"

האיש הספקן. מטלטל-הדרךכים
שסרב לשדר: "תחזית רוחותי כד-וכד"
יחנה מעתה לכל הרוחות
ודאית. בלי ספק. על דרך הכלל.
אם אשאל מי "איהו?" ישיב "באשר הוא"
אשאל "איף היום" יענה "כרגיל"
אודות איש שרגיל לא היה בו.

איך אציל מן האיש דבר מה משלו
למלטו מסרוס בריאותי?
האיש ימלט רק אל חוץ-לבריאה
למקומות מגדרים, ונהריהם:
האיש יוכל לצוף. כסורו
בפגישות לא עמו רק עם מי
אשר לא אפגש לעולם לעולם.